

Jsem hasičem dobrovolným
z malé české vesničky,
no a někdy v čase volným
taky skládám básničky.

Proto dlouho neváhal jsem,
jestli napsat mám
rýmováčku o hasičích
a tu poslat Vám.

Zde je tedy těch pár vět,
o lidech, kteří chrání.
Dělají to už sto let,
naše žití brání.

Jejich práce není med,
často velmi zkusí.
To pochopí každý hned,
když je volat musí.

Vím, že psát o smutných věcech
není tady příliš vhod,
nic však nemění to na tom,
že jsou první u nehod.

Hasí ohně, krotí vodu,
jsou tam, kde živel páchá škodu.
Ne nadarmo, jak se praví,
nasazují svoje zdraví.

Tatra, Liaz, Ávie,
siréna krajem zavyje.
A když spojí svoje síly,
vytáhnou i koně z díry.

Nechtěl jsem psát žádnou ódu,
to by byla chyba.
Teď už budu jenom čekat,
co na to pan Ryba.